



Molly
Danmarksmester
2009

Gi' Pote Nr. 4 vinter 2009

Gi´ Pote

Udgives af Danmarks Civile Hundeførerforening, Helsingør afdeling, som medlemsblad og udkommer i hvert kvartal.

<u>Medlemstal:</u>	239
<u>Formand:</u>	Peter Knudsen
<i>tlf.:</i>	6019 2283
<i>e-mail:</i>	peter.knudsen@post.tele.dk
<u>Kasserer:</u>	Michael Malm
<i>tlf.:</i>	2858 0564
<i>e-mail:</i>	michael@malm.dk
<i>bank:</i>	Danske Bank: 3183 241-043-7840
<u>Web-master:</u>	Lise Klysner
<i>tlf.:</i>	4922 4491
<i>e-mail:</i>	klyde@mail.dk
<i>hjemmeside:</i>	www.dch-helsingor.dk
<u>Redaktør:</u>	Dorte Vebel
<i>tlf.:</i>	4848 1330 / 2330 5330
<i>e-mail:</i>	per@vebel.info
<u>Layout & journalistik:</u>	Jeanette Vejlemand
<i>Tlf.:</i>	4922 0882 / 2144 7656
<i>e-mail:</i>	jeanette.vejlemand@webspeed.dk
<u>Annoncer:</u>	Ernst Munk Johansen
<i>tlf.:</i>	4925 1060 / 2666 2072
<i>e-mail:</i>	ernst.johansen@tdcadsl.dk
<i>trykning</i>	DHI
<i>Oplag:</i>	320 eksemplarer

Redaktionen forbeholder sig ret til at udelade artikler eller læserbreve, som vi finder i strid med klubbens interesse samt at forkorte indsendte indlæg. De artikler vi ikke får med i dette nummer kommer med i det næste.

Deadline for stof til næste nummer: **15. februar 2010**

Forsidebillede: Hvad betyder det, at andre siger, jeg er klubbens grimme hund, når jeg kan blive danmarksmester uden stambog og stritører???
Foto Jeanette Vejlemand

Indhold:

Aktivitetskalender	side	5
Formandens side	side	5
Redaktionens side	side	6
Indkaldelse til generalforsamling	side	7
Kontingenter 2010	side	8
Side 9-hunden	side	9
Dyrlægesiden	side	10
Nye tider – nye tiltag	side	11
Kvartalets træner	side	12
Afslutningsfesten 2009	side	13
DM i Vejen 2009	side	14
DM fra en anden vinkel	side	14
Et tilbageblik på DM 2009	side	15
Et følelsesladet DM	side	16
To tosser på tur igen	side	18
Blandingstæven overraskede alle	side	20
Novas første konkurrence	side	21
Portræt af en hundefører	side	25
Navne og telefonnumre	side	30

Har du husket at melde dig til nyhedsbrevet på hjemmesiden???

Nu kan du få tilsendt en mail, hver gang hjemmesiden bliver opdateret med nyheder om konkurrencer, træninger, kurser, klubarrangementer, resultater, nye hold osv.

Så har du ikke allerede meldt dig til, så gør det på www.dch-helsingor.dk

Aktivitetskalender

Dato:	Aktivitet:	Sted:
06-12-09	Julegåtur	Klubhuset
16-12-09	Bestyrelsesmøde	Peter Knudsen
12-01-10	Bestyrelsesmøde	Michael Malm
21-01-10	Generalforsamling	Espergærde Bibliotek
16-02-10	Dyrlægeaften	Espergærde Bibliotek
07-03-10	Kredskonkurrence C-B-A	Jyderup
14-03-10	Kredskonkurrence C-E	Næstved



Formandens side

Sidste nyt fra formanden

Sidder nu og skal gøre status over året sidste måned, og jeg har forsøgt at få det meste med. Det kan godt være, at der er et par smuttere, men så må I bære over med det.

E-Dag

Det første, som slog mig, var en god E-dag i august, en dag hvor vi havde gæster fra andre kredse - en dag hvor hundeførerne hyggede sig og fik nogle gode resultater.

En stor tak til alle, som gav en hånd med den dag.

Det var en konkurrence, der som udgangspunkt var landsdækkende. Ja, lige indtil en kredsformand i det jyske, efter min opfattelse, gik i alt for små sko, og fuldstændig uden fornemmelse for fornuft og menneskelighed ikke ville godkende resultaterne, som deltagerne udefra opnåede, som landsdækkende. Ja, yderligere har nogen efterfølgende fjernet vores status som landsdækkende konkurrence på landsforeningens hjemmeside, hvilket undrer mig meget.

DM

Så var der jo DM i Vejen, igen med en trofast trup fra klubben. I år havde vi 4 deltagere, 3 med hunde og en som dommer – hvem mon havde flest point med hjem? Jeg syntes, at vi rent sportsligt fik nogle flotte resultater med hjem på alle hundene, og at klubbens ”grimmeste

hund” går hen og bliver danmarksmester i a-klassen, er jo bare et ekstra flot resultat. Formanden siger tillykke til alle 3.

Selve DM blev holdt på en god og tilskuervenlig plads, og man kunne konstatere, at både landsformanden og den lokale borgmester havde styr på deres kalendere denne gang.

Og så er det nu, at jeg vanen tro på vegne af deltagerne og supporterne siger ENDNU ET KÆMPE STORT TAK til vores 2 evigt trofaste hr. og fru KOK. Endnu engang en super forplejning og til en god pris – tak for indsatsen, og vi ser frem til igen at se jer til DM i Frederikssund.

Venskaben med Hvidovre

Efter lidt forvirring om datoen og om hvilken dag den skulle afholdes, blev det alligevel til noget med en venskab her i efteråret. Jeg har hørt at hundeførerne havde en god dag i Hvidovre, også selv om vi fik slag af dem. Vi har desværre tabt dysten i år – tillykke til Hvidovre – og så må vi bare op på hesten (hunden) igen og tage pokalen retur næste år.

Lokalen

Så kom lokalen, en super hyggelig dag, hvor 25 lokale hundeførere stillede op i klasserne c-b-a.

Ja, det var endda med et overraskende stort antal af c-hunde, hele 16 stykker. Det er flere end til vores kredskonkurrence i foråret, hvilket jeg synes er flot, og det tegner lovende for konkurrencerne næste år.

Jeg havde selv fornøjelsen af at dømme dem, og jeg vil gerne her rose dem og deres trænere. Det er herligt som dommer i en konkurrence at møde hundeførere, som kan deres program, og det kunne hundeførerne på denne dag.

Der skal også lyde en stor tak til alle hjælpere. I var igen med til at vi kunne gennemføre en god konkurrence i klubben.

Generalforsamling

Da dette er årets sidste hilsen i bladet, vil jeg benytte lejligheden til at minde medlemmerne om, at der er generalforsam-

ling d. 21. januar 2010 på Espergærde bibliotek.

Jeg vil afslutte min lille status med at ønske medlemmer, trænere, hjælpere og bestyrelsen

en rigtig god jul, og et hyggeligt nytår.

Tusind tak for indsatsen i 2009, og vi ses igen med nyt gå-på-mod i 2010.

***Hilsen
Formanden***

Redaktionens side

Lidt information fra redaktionen

Ja, så nåede vi frem til årets sidste blad, og igen tænker vi: Hvor blev tiden dog af?

Vi vil gerne sige tak til vores annoncører og til jer, der har bidraget med stof og billeder til bladet i årets løb. Uden jer ville vi ikke have haft materiale nok til bladene.

Indhold i bladet denne gang

Bladet denne gang er fyldt med diverse historier lige fra den nye konkurrence-

Man kan jo tage fejl!

Hvad belønner man sin hund med, når den er blevet danmarksmester?

Tja de fleste ville jo nok give den et lækkert kødben el. lign.. Men i Mollys tilfælde fik hun en vædderkanin... øhh undskyld en hundehvalp...

Cockeren Mille fik en varm velkomst i klubben, da den blev forvekslet med en kanin, bare fordi den lå og sov i en kattehule i buret, som Heidi havde forseglet med hønsenet, for at hvalpen ikke skulle komme i klemme mellem tremmerne, Oven på buret stod en bøtte guffer, som lignede kaninpiller...

Vi håber ikke, Mille har fået varigt mén af at blive moppet i så ung en alder.

gænger til de garvede DM-deltagere, hvoraf én af dem satte DcH Helsingør på landkortet ved at "hive" det første mesterskab hjem i klubbens historie.

Vi har også side-9 hunden og et portræt af et medlem og hendes hund.

Og endelig bringer vi den sidste kåring af kvartalets træner, da vi har besluttet at nedlægge denne side fremover. Vi var så optimistiske at tro, at det var noget, der kunne få medlemmerne til tastaturet, men desværre tog vi fejl. Lidt synd, for vi synes, vores dygtige trænere fortjener et skulderklap fra hundeførerne for deres indsats på træningspladsen.

Fortsættelsen på artiklen om hundens tænder fra sidste blad må udsættes til næste nummer af Gi' Pote.

Famler i blinde

Som vi har været inde på flere gange før, er det svært at lave et blad, der interesserer alle medlemmer, vi føler nogen gange, at vi famler os frem i blinde, men vi giver ikke op, så næste år vil vi forsøge os med to nye tiltag: Skafottet og Hotdoggen. Mere om det andet steds i bladet..

Til sidst vil vi blot ønske jer alle en rigtig **god jul og et godt nytår**. Pas godt på jeres vovser, når det går løs nytårsaftnen...

DcH Helsingør indkalder hermed til ordinær generalforsamling 2010
Torsdag d. 21. januar 2009 kl. 19.00
I salen på Espergærde Bibliotek

Dagsorden ifølge vedtægterne § 6:

1. Valg af dirigent
2. Valg af stemmetællere
3. Bestyrelsens beretning
4. Fremlæggelse af regnskab
5. Indkomne forslag
6. Valg af Formand for 2 år (*Peter Knudsen er på valg - og genopstiller*)
8. Valg af 1 bestyrelsesmedlemmer for 2 år (*Henrik Kreipke er på valg - og genopstiller*)
9. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen for 1 år
(*på valg er Rikke Holmenlund, mangler 1 kandidat*)
10. Valg af 2 revisorer for 1 år (*på valg er Dorte Veibel og Susan Hansen*)
11. Valg af 1 revisorsuppleant for 1 år (*på valg er Jeanette Vejlemand*)
12. Valg til udvalg mv.:
 - a. Valg af medlem til Konkurrenceudvalget for 2 år (*mangler 1 kandidat*)
 - b. Valg af Fanebære samt suppleant for denne i 1 år (*på valg Peter Knudsen, Per Veibel*)
 - c. Valg af Bladudvalg for 1 år (*på valg er Dorte Veibel, Jeanette Vejlemand, Ernst Johansen*)
 - d. Valg af PR person
13. Eventuelt

Forslag som ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være formanden i hænde senest Fredag d. 8 Januar 2010

P.B.V.

Peter Knudsen

KONTINGENTER 2010

KONTINGENT	Kr. 450,-
TRÆNINGSGEBYR PR. HOLD	Kr. 450,-
BYGGEFOND	Kr. 100,-
INDMELDELSSESGEBYR & BETALING EFTER 31. DEC. 2009	Kr. 100,-

**SIDSTE RETTIDIGE INDBETALINGSDAG ER
DEN 31. DECEMBER 2009.**

Bankkonto: 3183-2410437840

**Husk at påføre medlemsnummer, såfremt du betaler via
netbank.**

(medlemsnummeret står på bagsiden af medlemsbladet)

GEBYRER 2010

KURSUS / HVALPE (10 LEKTIONER)	Kr. 650,-
C – INTRO (12 LEKTIONER)	Kr. 650,-
FORSÆTTER (C – INTRO STARTET I FORÅR, FOR REST ÅR)	Kr. 400,-

venlig hilsen

*Michael Malm
Kasserer*

Side 9-hunden

Af Per Maansen

En historie om en hund, der blev til to.

Som nyt medlem i DcH vil jeg gerne fortælle lidt om mit hundeliv.

Jeg træner det program, der hedder IPO/BHP. Det gør jeg med nogle herlige gutterinder/gutter.

Vi træner spor, lydighed og forsvarsarbejde (bid i ærme).

Programmet er internationalt og en egentlig hundesport. Det er det samme program, som nogle de andre specialklubber under DKK bruger.

Nå, efter 7 år uden hund efter en trafikulykke, hvor jeg måtte sælge min 3-årige Schæferhund til politiet, var jeg 'moden' til at få hund igen. Mine børn var ved at få 'spat' af, at jeg altid skulle kæle med de hunde vi mødte.



Fister er altid klar til at lave noget.
Foto Tom Mortensen



Skal vi lege??? Fister og Siggie
Foto Per Maansen

Lever ikke op til ambitionerne

Vi købte Chade's Siggie, en grå Schæfer-tæve som nu er 3,5 år. Hun kan desværre ikke leve helt op til mine ambitioner i bi-darbejdet.

Men det endte da med, at Siggie tog en BHP 1 prøve - den første af de 3 egentlige brugshundeprøver, der er i vores program. En prøve til 287 points ud af 300 mulige (3x100). Det var ok. Og nok det, jeg kan nå med Siggie.

Fra starten tænkte vi ikke, at der skulle være 2 hunde i familien, men hvis jeg skulle have mulighed for at arbejde med hele programmet, var det nødvendigt. Så derfor købte jeg Chade's Fister, en dejlig hanhund der indeholder alt det, der skal til for at blive en god prøvehund med mulighed for mere senere.

Den fedeste hund

Fister er nu 19 mdr. og ubetinget den 'fedeste' hunde af mine 4 Schæferhunde. Han er altid klar - også når jeg er fuldstændig færdig.

Han kan ligge på ryggen med benene op af væggen i den dybeste søvn, og i det øjeblik jeg bare tænker på at rejse mig, står han foran mig med 'er-det-nu-blikket'.

Ib's hund og Fister er kuldrødre. Ib, det er den ældre herre, der har energi til ha' bideærme på og lade sig bide i af vores hunde. (Det er godt klaret af en mand i den alder!... Smiler.)

Ib og jeg gik på hvalpehold sammen og lærte derved hinanden at kende.

På hvalpeholdet, gjorde jeg mig virkelig

umage med at kontakt til Fister, f.eks. smurte jeg venstre hånd ind i leverpostej, så havde jeg hans opmærksomhed og fodrede med pølse fra munden for, at han fik kontakt til mit ansigt.

Jeg har fået en hund der, hvis jeg er dygtig nok, kan komme langt i programmet.

Hvis det ikke sker, er det ikke Fister's skyld.

Vi træner meget - 5-6 gange om ugen, både i DCH, Schæferhundeklubben og privat.

Det var lidt om et hundeliv, der blev til to.

Og stafetten går til...

Stafetten sendes videre til Rikke Djurhuus Mogensen, som også træner IPO.

Dyrlægesiden.

<p>Humblebæk Dyreklinik v/ John Leonard Knudsen Torbenvej 17 3050Humblebæk 49 19 05 09</p>	<p>Dyreklinikken Holger Danske v/ Mogens Hansen Stubbedamsvej 78 3000 Helsingør 49 20 30 16 www.netdyredoktor.dk</p>
<p>Havreholm Dyreklinik v/ Steen Thorup Hellebjergvej 43 3100 Hornbæk 49 70 25 40</p>	<p>Ålsgårde Dyreklinik v/ Klavs Olesen Nordre. Strandvej 229 A 3140 Ålsgårde 49 75 55 27</p>
<p>Helsingør Dyreklinik v/ Lennart Svane Kongevejen 33 3000 Helsingør 49 21 15 75 www.svanevet.dk</p>	<p>Dyrlægehuset Arken V/ Else Langkilde Kongevejen 14 3000 Helsingør 48 47 65 01 www.dindyredoktor.dk</p>
<p>Espergærde Dyreklinik v/ Niels Jacob Jensen Fredensvej 14 3060 Espergærde 49 13 22 76 www.espergaerde-dyreklinik.dk</p>	<p>Niverød Dyreklinik Gitte Nicolet Niverød Kongevej 5 B 2990 Nivå 49 14 27 74 www.niveroeddyreklinik.dk</p>

Nye tider – nye tiltag

Vi vil i det nye år indføre to nye tiltag i bladet – begge dele noget, der kræver, at medlemmerne gør en indsats.

Lad os derfor præsentere:

20 skarpe til en hundefører i ”**Skafottet**”: Vi vælger en hundefører ud, som skal svare spontant på 20 spørgsmål, og vi accepterer ikke et nej...

Hotdoggen: Kunne også kaldes ”Den varme linje”. Vi opfordrer medlemmerne til at ”stikke” hinanden og fortælle os, hvis der er foregået noget sjovt til træning eller konkurrence el. lign. Det være sig, om en holdkammerat har kvajet sig, eller om der har været et eller andet morsomt indslag fra én af hundene el.lign.

Vi har f.eks. tidligere hørt eksempler på hunde, der er blevet forbyttet under træning, om hunde, der er blevet glemt ved klubben, om hunden der nærmest voldtog figuranten osv.

Lad os høre nogle flere historier i den genre, så vi alle sammen kan få et godt grin.

Der venter en lille præmie til den første historie, der bliver bragt i bladet på baggrund af et tip.

Hjælp at hente

Og som vi har skrevet mange før, så hjælper Jeanette gerne med at skrive, hvis I har svært ved selv at få historierne skrevet ned.

Vinderen af krydsord

Vi har trukket lod blandt de indsendte løsninger (4 stk.) på vores krydsord fra sidste blad, og vinderen blev **Kirsten Simonsen**, som vil modtage en flaske vin og en ting til hunden snarest muligt.

Tillykke til vinderen.

Løsningen var: sommerferieaktiviteter.

Kvartalets træner

Hvem er den populære træner, der løber med prisen for sidste gang?

Dette bliver den sidste kåring af kvartalets træner. Interessen har ikke været der, og vi mener ikke, det er vores opgave at overtale medlemmerne til at hylde deres trænere. Vi synes, det er lidt ærgerligt, men sådan er det jo bare.

Personen, som bliver kåret denne gang, er en person, som vi i redaktionen selv har haft i "kikkerten", da vi synes, hun gør en særlig stor indsats for klubben. Både i sin funktion som træner, kursuskoordinator, bestyrelsesmedlem, "oldfrue" mv. Hun er også altid sød til at skrive indlæg til bladet, hvilket vi sætter STOR pris på.

Vi kan derfor løfte sløret for, at titlen som kvartalets træner går til vores allesammens **Jeannette Bhønix** også kendt som Oldfruen.

Redaktionen ønsker Jeannette tillykke med titlen. Der er en flaske rødvin til dig ved førstkommende lejlighed.

Baggrunden for titlen er dette indlæg, som vi har modtaget fra de "firbenede" på Jeannettes c-hold:



*Kvartalets træner, Jeannette Bhønix
Foto Jeanette Vejlemænd*

Hyldest til vores flokfører

Dette er en hyldest til vores flokfører. Hun er nemlig sådan én, man gider lytte til, og vi gør altid, hvad hun siger. Vores mødre

og fædre kan ikke forstå, hvorfor vi altid opfører os pænt, når hun er for enden af snoren. Så de står bare og ser måbende til, mens vi gør alt det for hende, vi ikke gider gøre for vores forældre.

Hun er altid glad og finder på spændende ting, vi skal lave. Og så taler hun så pænt til os og roser os, og det er særligt godt, når man får lov til at smage og bide i noget af alt det spændende, hun altid har i lommerne.

Fuld af hormoner

Og så er hun rigtig god til at se, hvornår vi ikke kan rumme mere i vores hoveder, selvom mor og far gerne vil øve en ekstra gang. Men det er svært at koncentrere sig i særlig lang tid af gangen med alle de hormoner, der er på vores hold.

Det bedste er, når vi får ekstra opmærksomhed fra netop hende. Så logrer vi over hele kroppen og slår næsten knude på os selv af lykke. Nogen gangen bliver vi lidt forvirrede, når vi kan høre hendes rigtige hund gø længselsfuldt oppe fra hendes bil, mens vi træner. Men vi forstår godt, at Gizmo savner hende, for vores flokfører er nemlig helt fantastisk!

Vil også have del i kagen

Vi snød hende til Lokalen, for vi havde godt hørt, at hun lovede kage til alle, der fik over 75 point – nu kan vi forstå, at der har været kageuddeling nogle gange, men vi har dog ikke set noget til det endnu – og det er tarveligt, at mor og far spiser det hele for dem selv, når det nu mest var os, der var dygtige. Men vi kan også forstå, at der er 5 kager i alt, så vi kan vel nå at smage endnu.

Tusinde tak til Oldfruen – selvom vi ikke synes hun er spor gammel!

Beundrende og kærlige hilsner fra

Barsa, Mikki, Coco, Chili, Olfert, Zulu, Nala, Rita, Freja, Kejser, Menja og Curie

Afslutningsfesten 2009

Af Jeanette Vejlemand

Årets afslutningsfest endte med en alternativ fest, som blev en stor succes.

Klubben skulle efter kalenderen have afholdt afslutningsfest for medlemmerne i november måned, men da der kun var 15 tilmeldte, valgte bestyrelsen – forståeligt nok – at aflyse arrangementet, så vi ikke for andet år i træk skulle sidde og råbe til hinanden i Borgernes hus i Apperup,

Heldigvis var der stemning for, at vi 15, der havde meldt os til, skulle mødes alligevel, så løsningen blev en alternativ afslutningsfest under private forhold i stedet for. Og alternativ det blev den – og hylende sjov.

Vi startede med dejlig kinesisk mad, hvor nogen af deltagerne kom lidt til kort efter indtagelsen af den medfølgende chili-sovs, der vist nok var temmelig stærk at dømme ud fra flammerne, der skulle slukkes rundt omkring...

Derefter blev der budt på bowlingdyst på wii-maskiner og karaokeang for ikke at forglemme lidt historier fra en "superdrømmers" private samling, og alt sammen indbød til megen latter.

Under bowlingdysten gik det lidt voldsomt til med store armbevægelser, dans med bordben og undvigemanøvrer overfor øretæver i luften – muligvis som optakt til Kesslers boksekamp samme aften/nat.

Nogle levede sig mere ind i dysten end andre, og vi var flere, der var glade for, at det kun var fiktive kugler, der blev kastet med, for det var jævnlige helt galt med retningen... Og så var der lidt problemer med for løse hændelser...

Aftenens højdepunkt var dog indsatsen ved karaoke anlægget. Også her gik nogle mere op i det end andre – og nogle slap bedre fra det end de øvrige... Men hatten af for, at de turde. Vi andre sad bare ved bordet og "brægede" lidt med, mens vi dystede i "Gæst en sang", hvilket nu også var ganske underholdende. ...

Vi blev udsat for Unplugged UDEN filter af Henrik and his Sweethearts, som fortrinsvis bestod af Henrik og Lars, men som indimellem blev bakket op eller afløst af klubbens Twisted Sisters - Rikke og Heidi... De burde næsten have flidspokalen for at synge så dårligt så længe.

Disse mislyde, som bl.a. gjorde Himmelhunden til en dødssejler, skabte trængsel på rygernes terrasse, hvor flere af ikkerygerne søgte tilflugt...

Men trods en ihærdig – og utrættelig indsats – nåede ingen "crooneren" Martin til sokkeholderne. Han kunne nemlig synge, så vi rent faktisk kunne genkende sangene – og oven i købet give nogle blandt publikum både gåsehud og tårer i øjnene.

Husets to hunde sad tit ved døren og så ret lidende ud og med et bedende blik i øjnene: Så luk os dog ud, så vi kan få lidt fred!!! Men Malou kunne nu kun takke sig selv for den straf, for hun havde tidligere på aftenen givet sit – meget ildelugtende – bidrag til festivitassen under bordet...

Formandens kone gik på omgang... Hun kastede sig på knæ foran flere af bestyrelsens medlemmer, hvilket muligvis var et skjult forsøg på at skaffe stemmer til hendes mand, der jo er på valg til generalforsamlingen. Tiden vil så vise, om indsatsen på gulvet, vil gavne formanden....

Og nu ved vi alle også, hvad der betyder, når Rikkens ur ringer klokken 22.00...

Jeg vil slutte med at sige TUSIND TAK for en super hyggelig og fantastisk dejlig aften.

TAK til Michael og Anette, fordi I ville lægge hus til.

Det er længe siden, jeg har grinet så meget og hygget mig så godt – og så helt uden alkohol i blodet.

Til jer, der ikke kunne deltage, er der kun at sige: Ærgerligt for jer! I gik virkelig glip af årets fest.

DM i Vejen 2009

Reportage fra årets danmarksmesterskaber.

Som den vågne læser nok har opdaget, har der i september måned været afholdt danmarksmesterskaber i DcH i Vejen, og klubben var repræsenteret af 3 deltagende hundeførere og 1 dommer. Og så var vores formand med som fanebærer.

Men ellers var det Christian Böttcher med sin hund Jack, der deltog i E-klassen, samt Heidi Gejpel med Molly og Jeanette Vejlemænd med Zorba, der begge deltog i A-klassen.

Faktisk var der yderligere en lokal hundefører, der havde kvalificeret sig i A-klas-



Formanden i aktion som fanebærer
Foto Familien Knudsen



De 3 hundeførere, fra v. Jeanette, Christian og Heidi
Foto Lise Klysner

sen, idet Dorte Vebel med sin godt 10 år gamle Sif også ville være blevet udtaget, hvis det ikke lige var, fordi en for længst planlagt ferie satte en kæp i hjulet for hendes deltagelse.

Anette Knudsen var for første gang med som dommer til et DM, hvor hun dømte i B-klassen.

Vi har valgt at lave et længere tema over begivenheden, hvor alle deltagere giver hver deres version af deres oplevelser. Herudover har Kathrine W. Madsen og Jeannette Bønix skrevet om deres indtryk fra sidelinjen som supportere.

DM fra en anden vinkel

Af Anette Knudsen

DM oplevet med en dommers øjne.

I år var det ikke fra tilskuerrækkerne, jeg skulle opleve DM - det var fra vinklen som dommer. Og hvordan det så skulle foregå, anede jeg faktisk ikke noget om, før jeg kom derover.

Jeg var blevet fortalt, at der ville blive ringet til mig fra den dommer, jeg skulle gå sammen med. Men det var ikke sket, så jeg var spændt på, hvem det så var, jeg skulle have fornøjelsen af. Så lidt nervøs før DM var jeg da med tanke på, om min meddommer og jeg ville dømme ens, eller om vi ville være meget uenige i vores opfattelser.

Mine "små" nerver var helt unødvendige, for det var en god modtagelse, jeg fik, da jeg kom til konkurrencepladsen. Vi startede op lørdag med fælles brunch, hvor vi også modtog informationer af både Jytte, Thomas og Allan som styrede dommergruppen denne weekend. Også landsformanden var inde og sigte nogle ord, inden vi skulle i gang.

Sønderjysk meddommer med humor

Det var også her, jeg mødte min meddommer, som kom fra Sønderjylland. En frisk dommer, som heldigvis havde samme opfattelse som mig. Arthur, som han hedder, fik ventetiden til at gå stærkt –



*Anette afsiger dom over en b-hundefører
Foto Marie Ehrenreich fra DCH Dronninglund*

når vi havde ventetid – med hans gode humør og sjove historier. Det var nu ikke alt, jeg forstod i starten, men det gik bedre hen af vejen, nok mest fordi Arthur slog mere over i "dansk". Efter brunch var der indmarch med en "bette" garde i front, hvor jeg hørte en kommentar fra min datter Sarah, der spiller i Pigegarden, om, "at fløjterne" skulle spille mere igennem og måske en smule renere.

Perfekt planlægning

Om DM-arrangementet kan jeg kun sige,

at det i B-klassen, som vi dømte i, var planlagt helt perfekt.

Der var ikke langt mellem øvelserne, og hundeførerne var klar hele tiden, så vi fik ikke mange pauser til at drikke kaffe eller nyde godt af den forplejning, vi fik. Faktisk var vi færdige før tiden om lørdagen, og søndag måtte vi lige vente på en løbsk hund. Men det var da også det hele.

Det var en fornøjelse at se så dygtige hunde, som vi fik at se, samtidig med at det var "glade" hunde, der godt kunne finde på at lave noget andet end det, føreren ville have den til – ikke altid til glæde for føreren, men det fik smilet frem hos os dommere.

Tak

Og så til sidst vil jeg da lige sige, at den mad, vi fik under både DM og på campingpladsen, igen i år var perfekt. Tak til Gitte og Michael, som igen gad sørge for, vi ikke gik sultne i seng. Og tak til alle, der var med til at gøre DM til en hyggelig weekend endnu engang.

Et lille tilbageblik på DM 2009

Af Christian Bøttcher

Christian Bøttcher, som deltog i E-klassen med sin hund Jack, fortæller lidt om sine oplevelser.

Så er der gået atter et år, og Jack og mig kom med for 6. gang. Det er med store forventninger, man kører hjemmefra og med mange sommerfugle i maven, for det er noget særligt at være blandt de bedste 18 i hele landet, der skal dyste om mesterskabet.

Deltaget seks gange

Jack og jeg har deltaget seks gange i træk ved DM: 1 gang i A-klassen og 5 gange i E-klassen.

Turen gik i år til Vejen, hvor vi kom til at bo i en lækker lejlighed på campingpladsen. Der mødtes vi med de andre deltagere, og som altid var der stor støtte af mange klubmedlemmer, som havde taget



*Christian og Jack til DM for 6. gang.
Foto Peter Knudsen*

turen til det jyske for at heppe på Heidi, Jeanette og mig.

Som altid havde vi vores dejlige kokkepar Michael og Gitte med, og de stod for hele forplejningen under DM. Mange tak for al den gode mad, som I stillede op med.

Lørdag morgen gik turen til det, vi var

kommet for: DM. Efter indskrivningen var der tid til at hilse på mange venner fra de andre klubber. Det var rigtigt hyggeligt.

Der var en flot indmarch med alle fanerne og pigegarden i front foran alle deltagerne og dommerne.

Så startede konkurrencen, og det gik som altid. Man kunne jo godt have tænkt sig et bedre resultat, men Jack endte på en 9.-plads, og det synes jeg, er meget godt gået af en hund, som runder de 10 år

snart, og som har haft lidt problemer med bentøjet i årets løb.

Det er sidste år, vi stiller op til store konkurrencer, så det var lidt vemodigt at vide, at det var vores sidste DM sammen. Men hvem ved, måske prøver vi lokalt, hvis benene holder.

Vi siger tak for de mange DM-deltagelser samt alle de gode år i eliteturneringen, og især for al støtte fra klubben gennem årene.

Et følelsesladet DM

Af Jeanette Vejlemand

En følsom A-hundefører fortæller om sine oplevelser ved årets DM.

Jeg var med til DM for tredje gang, og det var bestemt lige så stor en oplevelse denne gang som de andre to gange. Der er altid en helt specielt glad og positiv stemning blandt hundeførerne, og da det jo er nogle af landets bedste hundeførere, der er med, kan alt ske.

Jeg skulle starte med lydighed, og jeg var så nervøs, at jeg dårligt kunne huske, hvad jeg selv hed. Jeg følte, at jeg havde tygget i en oasis, hvilket jeg informerede dommerne om, inden jeg gik i gang. Det gav anledning til et godt grin, og lagde en god stemning fra starten. De fik hurtigt lagt låg på min nervøsitet, så vores præstation gik næsten, som det plejer med nogle små fejl hist og her. Den dyreste øvelse denne gang var fremadsendelsen, som voldte store problemer for de fleste.

Gruppeafdækningen foregik lige ud til publikum, og Zorba blev placeret lige ud for vores "backinggroup" fra klubben, så jeg var da noget bekymret, da jeg gik i skjul. Men Zorba lå på samme sted, da jeg kom tilbage 5 minutter senere, og da jeg fik ham i snor, var formandens datter, Sarah, den første til at berolige mig med, at han havde ligget rigtig pænt hele tiden.

Potentiel coach

I det hele taget var Sarah en rigtig sød

støtte under hele konkurrencen, for hun kom med opmuntringer, når det gik skidt, og skulderklap når det gik godt. Måske jeg skulle overveje at hyre hende som personlig coach til næste år...

Dagens anden udfordring var spor. Vi skulle gå på en tør, nysået mark i stiv kuling. Af de første 4 i min gruppe havde de 3 meget store problemer, så igen stod jeg og blev mere og mere nervøs.

Jeg sendte Zorba ind i startporten, hvor han et sted mellem de to opsatte pinde med 10 skridts afstand skulle finde og optage sporet – noget som han plejer at gøre uden problemer. Han var kun nået et skridt ind i porten, da han knækkede brat til højre og fortsatte målrettet frem.

På et sidespor

Da han var i fuld line og stadig gik målrettet, fulgte jeg med, selvom jeg da undrede mig over, at jeg ikke kunne se noget fodspor. Det var såmænd også bare fordi, der ikke var noget spor, så jeg blev kaldt tilbage af dommeren og fik en tilrettetvisning. Der holdt mit hjerte op med at slå, for jeg regnede med, at løbet var kørt. Men herefter gik Zorba det pæneste spor, jeg længe har set ham gå. Bortset fra lidt rod efter første knæk, hvor han blev viklet godt ind i 10-meter-linen, gik han sporet uden problemer og fandt alle 3 genstande. Drøn ærgerligt med sådan en dum start.

Imponerende præstation

I min gruppe var der en, der gik med en langhåret gravhund, og hun imponerede os alle med sin præstation både i lydighed og spor. Hun har begge sine oprykninger til eliteklassen. Det er godt nok flot.

Ingen motivation

Søndag morgen var jeg ikke særlig motiveret til noget som helst. Jeg havde sat så mange points til dagen før, at jeg skulle være heldig overhovedet at komme i nærheden af min anden oprykning til eliteklassen, som jeg har jagtet siden foråret – og som jeg hver gang har mistet lige på målstregen.

Jeg havde læst forkert i programmet, så jeg troede, at jeg skulle starte med frit søg og halsgivning for genstand, men efter noget tid gik det op for mig, at jeg skulle starte med eftersøgning, og så blev jeg nervøs...

Det var åbenbart en meget svær bane, og de første 4 i min gruppe blev stoppet, fordi de ikke kunne få deres hunde i dybden. Gravhunden kom til kort pga. sine små ben og kom i bogstaveligste forstand op at hænge.

Men Zorba viste igen, at eftersøgning er hans favoritøvelse. Efter få udslag fandt han første figurant, og da jeg efterfølgende sendte ham ud i et nyt udslag, forsvandt han fremad i et målrettet tempo og med løftet snude, som tydeligt viste, at han havde fært af noget. Efter længere tids venten med hjertet i halsen kunne jeg glædestrålende sige til dommerne, at min hund havde figurant, for jeg kunne høre ham gøre meget, meget langt væk.

Så var jeg pludselig på banen igen, for hvis de sidste to øvelser lykkedes, var min oprykning hjemme.

Jeg havde en god følelse i maven, da jeg gik ind til sidste dommerhold. Nervøsiteten var forsvundet, og jeg var helt cool og meget positiv og optimistisk.

Men ak, i det frie søg gik det galt. Zorba fandt meget hurtigt de to første genstan-

de, men så løb han ind i problemer og begyndte at rode rundt i det ene hjørne, hvor jeg ikke rigtigt kunne følge med, da det var et meget tæt område. Men da han normalt arbejder bedst selvstændigt, forholdt jeg mig afventende. Men så bad den ene dommer mig om "at gøre noget", og da jeg derefter begyndte at bevæge mig og kommandere med Zorba, gik han helt i stå, og jeg blev stoppet på tid uden den sidste genstand – og måtte derfor igen vinke farvel til oprykning.

Så var der kun halsgivningen tilbage – en øvelse jeg har knoklet med de sidste to år, fordi Zorba bare ikke forstår, at han skal gøre, **FØR** dommeren beder mig om at hente ham. Efter 6 sekunder gjorde han tegn til at ville gøre, men han fortrød, og vanen tro begyndte han først, da dommeren efter 10 sekunder sendte mig ud efter ham.

Så det var en rigtig dyr omgang, og jeg var på grådens rand, for det var bare så surt at have været så tæt på igen, og så alligevel miste de sidste points.

Rødgloedende telefon

Under hele konkurrencen var telefonen rødgloedende, fordi Heidi og jeg løbende aflagde rapport til hinanden om vores præstationer, og jeg kunne med glæde konstatere, at det var gået noget bedre for hende. Jeg kunne også godt regne ud, at hun nok ikke var helt uden chancer for at komme på skamlen. Men det var lidt svært at danne sig et overblik over, hvordan det var gået med hundeførerne i de andre grupper.

Da vi gjorde klar til indmarch, faldt jeg i snak med min sidemand i optoget. Efterhånden som snakken gik, kunne jeg godt regne ud, at Heidi måtte have vundet, så følsom, som jeg jo er, måtte jeg kæmpe mig igennem hele indmarchen og resultaterne for de mange agilityhunde og c- og b-hunde med en stor klump i halsen og glædestårer i øjenkrogene, før det blev vores tur.

Så jeg jublede, da jeg fik mit resultat – en 10. plads – og bagefter hørte, at Heidi



Jeanette og Zorba blev nummer 10,
Foto Lise Klynsner

blev bedt om at træde til side. Og da hun efterfølgende kom til helt tops, var der brug for en kleenex eller to...

Velfortjent sejr

Jeg ville jo selvfølgelig gerne selv have oplevet at stå på skamlen, men når det nu ikke skulle være mig, så er jeg bare så glad for, at det blev Heidi. Ydmyg og beskeden som hun altid er og uden forventning om overhovedet at komme med til DM – og med en uforudsigelig hund som Molly - så fortjente hun om nogen at vinde. Jeg bøjer mig i støvet: Det er bare så godt gået, Heidi...

Tak

Til sidst skal jeg da ikke glemme at takke alle, der var med, for en super hyggelig weekend. Jeres opbakning betød alt.

To tosser på tur igen...

Af Kathrine W. Madsen og Jeannette Bønix (Oldfruen)

Så var det tid til en ny udflygt i hundenes tegn.

Denne gang var det som supportere til de hundeførere, der stillede op i konkurrence til DM i Vejen i september 2009.

Vi boede på Foldingbro Camping. Jeanette havde lejet et værelse, hvor hendes hund, Gizmo, måtte være, og Kathrine, Martin og deres hund, Bailey, havde deres campingvogn med. De andre fra Helsingør boede samme sted, enten i hytter, campingvogne eller værelser.

Vi ankom fredag sidst på eftermiddagen, hvor vores kok og frue vanen tro havde lavet den lækreste mad til os. Ja, de to stod for forplejningen til alle fra Helsingør (19 stk.) hele weekenden, og det var bare kanon lækkert. Tusind tak til Michael og Gitte Dedenroth. Uden jer ville weekenden ikke være det samme. Når maden er god, bliver stemningen også derefter...

Klar parat start...

Lørdag startede med indmarch, hvor alle hundeførere, dommere og fanebærere fra hele Danmark deltog.

Herefter gik det så løs.. Kathrine var med Heidi rundt som støttepædagog/hyggetante/supporter/chauffør, hvilket ikke var nogen svær opgave... Heidi var slet ikke

nervøs, men det var Kathrine så "dævl-dylmne" for hende i stedet for. Aldrig har hun haft så mange nerver på, men det gik jo heldigvis godt.

Det var en meget stor oplevelse at få lov at se de svære øvelser udført i en konkurrencesituation og ikke blot hjemme på træningspladsen. Tak Heidi, fordi jeg måtte gå med.

Jeannette blev på lydighedspladsen og fulgte hundeførerne fra Helsingør og de hundeførere fra andre klubber, som hun har konkurreret mod og med i løbet af året... Her så hun bl.a. en gravhund i A-klassen og har aldrig set så flot en fri ved fod med så lille en hund...

Man kan se på hundene, når der er mange nerver hos hundeførerne. Det er som om, hund og fører går i hver deres lille verden... Pludselig kan hunden få flimmer på skærmen og lave de mærkeligste ting, såsom at trække væk fra fører eller bare gå og snuse.. Det giver stof til eftertanke.. Der blev mistet mange ærgerlige points på den konto.

Stemningen på pladsen var bare god. Alle klappede og støttede op om hundeførerne, der skulle på banen, og vi fra Helsingør storhyggede os i hinandens



*De to tosser sammen med flere supportere.
Foto Lise Klysner*

selskab. I det hele taget er stemningen til et DM altid helt speciel. Alle er glade, og alle snakker med hinanden.

Om søndagen havde Heidi og Molly fuld "backinggroup" med ude på spor, idet både Kathrine, Jeannette og Heidis mand Ulrik var med. Der var en meget meget stor oplevelse at overvære. Det var den eneste gang, vi oplevede Heidi med en lille bitte smule nerver på. Helt uden grund!

Sandhedens time

Så nåede vi til sandhedens time: Resultaterne!

Vi måtte vente meget, meget længe i STOR spænding, da der var 5 klasser, der først skulle have deres resultater.

Endelig... var det A-klassens tur, hvor vi jo havde to dygtige hundeførere med, Jeanette V. og Heidi, som havde hhv. startnummer 6 og 7 ud af 22 deltagere..

De gik alle i en lang række, der sneglede sig af sted frem mod præmieuddelingen. Alle blev nævnt med navn, points og placering i startnummerrækkefølge, og de hundeførere der skulle på podiet, blev bedt om at træde til side.

Jeanette og Zorba fik en meget flot 10.-plads. Stort tillykke med det.

Så blev det Heidis tur, og hun blev pænt bedt om at gå til podiet. Vi holdt alle vejret – men tårerne kunne vi ikke holde tilbage... Nogen mere end andre, og vi nævner ingen navne...

Mere ventetid...

Mere ulidelig ventetid!!! Langt om længe nåede vi til RESULTATET: Jublen brød ud, da nummer to steg på podiet, og Heidi stadig ikke var blevet nævnt. Så vidste vi jo godt, hvad klokken havde slået...

Heidi og hendes grimme, jyske blandingstæve Molly havde sgu vundet.

STORT TILLYKKE med DM-titlen. Det er fan'ne flot gået.

Også et meget stort tillykke til Christian og Jack med jeres flotte 9.-plads i E-klassen. Smuk afslutning på Jacks lange karriere som konkurrencehund.

Vi ses til næste år

Tak til alle for en super hyggelig weekend.

Vi ses til næste år i Frederikssund...

Blandingstæven overraskede alle!

Af Heidi Gejpel

Heidi, der blev klubbens første danmarksmester nogensinde, fortæller her om sin vej til podiet.

Året 2009 i konkurrencens tegn tog en noget anden drejning, end jeg havde regnet med for Molly og mit vedkommende.

Som ny, uerfaren A-hundefører var planen at suge en masse konkurrenceerfaring til mig og ikke mindst til min hund, så vi kunne blive mere rutinerede og stabile i 2010.

Jeg må ærligt indrømme, at jeg var i tvivl om, jeg overhovedet skulle stille op, da konkurrencesæsonen startede, for jeg følte ikke, at vi var klar. Vores svage punkt var den tunge øvelse, eftersøgningen.

Vi startede op med at få den første oprykning til E-klassen til den første konkurrence, og så fik jeg blod på tanden. Men det var stadig uden de store forventninger til oprykning eller DM-udtagelse, da der var flere hundeførere, der var langt mere erfarne end jeg.

Da sommerferien var overstået, lå vi lunt til en DM-udtagelse, og det viste sig også, at vi rent faktisk blev udtaget på en fast plads efter en fantastisk præstation af Molly efter ferien med 2 oprykninger i rap, og vi dermed opnåede den anden oprykning til E-klassen. Pludselig var både oprykning og DM-udtagelse, som lå meget fjært for mig i foråret, blevet en realitet.

Kaos før afrejse

På afrejsedagen til DM, hvor alt var pakket og klart, var det alligevel ved at gå helt i vasken. Jeg havde i en uges tid forinden været voldsomt svimmel og utilpas, og på selve dagen opdagede jeg en stor rød plamage bagpå benet, fik en akut tid hos lægen og fik herefter konstateret borrelia. FED START!!!

Med tasken fuld af panodiler og penicillin drog vi lettere stressede af sted mod Vejen, og jeg havde slet ikke tid eller kræfter til at være nervøs.

Lørdag morgen begav vi os af sted mod konkurrencepladsen, og jeg havde fast chauffør og supporter, Kathrine, med under hele konkurrencen og til samtlige øvelser. Det var kanon hyggeligt, og hun var en rigtig god støtte, og jeg er sikker på, at Kathrine slugte hvert et ord, dommerne sagde, og hvert et skridt Molly tog. Så det var en fornøjelse at kunne give hende den oplevelse med.

Kom godt fra start

Med start nummer 7 og først i gruppen startede vi konkurrencen op med 3 titalter i frit søg og halsgivning for genstand, og så var vi godt i gang.

Efterfølgende fik jeg 8,8 i eftersøgningen og hhv. 9,5 og 7,5 points for figuranterne, hvilket jeg var meget tilfreds med, da eftersøgningsarealet var en sværhedsgrad, vi ikke var vant til.

Jeg var glad og tilfreds, da vi kørte tilbage til "basen", hvor resten af aftenen forløb i rigtig godt selskab med god mad og hygge.

Træt gik jeg i seng med et smil om læben, da jeg vidste, at jeg skulle starte med et morgenspor dagen efter. Ikke dårligt, da spor er én af Mollys stærke øvelser.

Søndag morgen oprandt, og vi startede flot op med 9 på sporet og 9,5 på genstandene.

Klovn Molly lavede sære stunts

Så var der kun lydigheden tilbage, hvor Molly sædvanligvis kan svinge fra rene titalter til "klassens klovn". Ganske rigtigt smed hun nogle unødvendige og ærgerlige points på stunts, som jeg aldrig har set før, men som Molly mente, hele pladsen skulle se (så var der lidt at grine af).

Konkurrencen var slut, og jeg var jublende glad for vores præstation og det resultat, jeg havde regnet mig frem til, da det var det højeste hun havde lavet i år, nemlig 270,8 points ud af 300 mulige.



Øhhhh hvad skete der så lige her???
Foto Peter Knudsen

Endnu større var glæden, da speakeren råbte mit nummer op og bad mig om at træde hen til podiet. Mange tanker fløj igennem hovedet på mig, men spørg mig ikke den dag i dag, hvad jeg egentlig tænkte, da jeg stod side om side med de to andre, som også skulle på podiet.

Helt uvirkeligt

Uvirkeligt så jeg først nummer 3 og derefter nummer 2 stige op på podiet, og først der gik det op for mig, at vi faktisk havde vundet. HVOR VILDT!

Den efterfølgende opmærksomhed fra venner og bekendte og hundefolk fra andre klubber var meget overvældende og gjorde mig utrolig glad og rørt. Og først der forstod jeg, hvor stor en præstation, det egentlig var.

Helt klart den største oplevelse i min hundekarriere. Og så med en blandings-tæve eller IKEA-schæfer, som nogen kalder hende. Eller måske endnu bedre kendt som klubbens grimme hund.

Men jeg drog hjem med den smukkeste, dejligste Molly-pige med et stort smil på læben.



Heidi Gejpel og Molly – Danmarks mestre i A-klassen
Foto Rikke Lund, Frederikssund

Novas første konkurrence....

Af Michala Hoe

En debutant i c-klassen fortæller om sin første konkurrence.

I kender det sikkert alle sammen. Man står i en mega presset situation og bliver spurgt om et eller andet. Man får sagt ja, inden man når at spørge ind til, hvad det egentlig drejer sig om og uden at tænke sig om. Bagefter vrider og drejer man sig, men lige lidt hjælper det. Man er taget på ordet.

Det var lige netop, hvad der skete, da jeg

kom til at sige ja tak til at være med i vennskabskonkurrencen mod Hvidovre.

Forestil jer det engang, der stod jeg, en lørdag formiddag, midt i Hørsholm midtpunkt, da det, som bare ikke må ske, skete - telefonen ringede!

Max presset situation

Der stod jeg, midt i tøjforretningen, med tasker på begge arme, indkøbsposerne på gulvet mellem benene hvor jeg desperat forsøgte at holde begge poser oprejst

og i balance med knæene. Fire trøjer i hver sin farve over skuldrene, et par bh'er i hver hånd og lidt tørklæder hist og her, mens jeg desperat forsøgte at fange de flyvende objekter der kom susende inde fra prøverummet, hvor min mor stod på hovedet og prøvede tøj, da telefonen ringede.

I kan jo nok forstå at jeg var max presset.

Fumlende forsøgte jeg at finde telefonen, som jo naturligvis på forunderligste vis altid havner i bunden af tasken under alle de tusindvis af nødvendigheder, som kvinder nu engang har i sin taske.

Halloooo

Endelig blev telefonen fundet, en masse mennesker havde skulet ondt til mig for ikke at have fundet den hurtigt nok, og den var også holdt op med at ringe. Hvad kunne jeg gøre andet end at smile lidt og trække på skuldrene, da den pludselig ringede endnu engang.... Hurtigere end lynet fik jeg trykket på den lille grønne knap, som man ellers under andre omstændigheder nærmest slet ikke kan se og fik hvisket ned i røret "Det er Miki".... I den anden ende brager Kirstens stemme frem "Hallo... er det Michala... halloooo... det er Kirsten, din hundetræner".

Det var så her, Kirsten spurgte mig, om jeg kunne tænke mig at tage med til en venskabskonkurrence i Hvidovre. Der hvor jeg kommer fra, betyder venskabskonkurrence en slags for sjov, så jeg sagde jo naturligvis ja, for jeg tænkte, at så kunne jeg da tage ud og nå at dumme mig lidt til en for-sjov-konkurrence, inden jeg skulle starte lokal konkurrencen herhjemme i Helsingør.

Venskab er mere end bare for sjov

Men selvom min hjerne associerede "for sjov", så betyder venskabskonkurrence i DcH Helsingør altså også, at vi kæmper om vandrepokalen, som de gamle garvede mener, bør være Helsingørs hvert år.

Konceptet i denne her konkurrence viste sig at være noget i stil med scor et godt

individuelt resultat og efterfølgende bliver alles point lagt sammen og gennemsnit beregnet. Den klub med højest gennemsnit har vundet. Så I kan vel nok for anden gang forstå at jeg følte mig en smule presset, som førstegangskonkurrencedeltager.

Så jeg gik straks hjem og skrev en huskeseddelstjekliste:

Husk:

- Hund inkl. Halsbånd og hundesnor
- Nervepiller og ekstra toilet papir.

Vi var klar

Men som lovet så gjort - vi tog med. Så kl. 7 lørdag morgen stod vi klar i Hvidovre, toptunede, i fuldt kampudstyr – som de eneste!

Min kæreste Jesper var taget med, så der stod vi og kiggede lidt på hinanden. Mine nerver sad helt uden på tøjet, så Jesper spurgte ikke, om jeg nu havde taget fejl af tid, sted, dato eller andet, selvom jeg godt kunne se på ham, at han gerne ville.

Nova syntes, det var fantastisk at være kommet på fremmed grund, så hun var helt på og hoppede rundt om os. "Skal vi lege... skal vi lege... skal vi lege...." Aaaaaaalt for frisk for kl. 7 om morgenen. Gaaab.

Der gik heldigvis ikke ret lang tid, før de andre fra Helsingør dukkede op. Alle friske og glade, og deres afslappethed smittede hurtigt af på mig, så nervepiller og toilet papir var helt overflødigt. Det var dog ret heldigt, at jeg huskede hunden, for den skulle jeg nemlig bruge....

Vi var 6 hunde i c-klassen. To fra Helsingør og fire fra Hvidovre. Nova og jeg var nummer to der skulle op, så vi nåede lige at kigge lidt på den første deltager, inden vi selv skulle i ilden.

Så gik det løs

Vi gik pænt ned til dommeren, fik vores dessiner, og så gik det ellers løs. Linefø-

ring først, så sit- og stå-øvelsen og et enkelt spring. Det hele gik rigtig fint. 10-taller i det hele og et enkelt 9-tal i lineføring. Sidste øvelse var så runderingen, og jeg havde naturligvis selvtilliden i orden, for Nova er en haj til det med rundering. Så os hen til startpinden, og her lavede jeg så dagens dummert. I min overmodighed fik jeg taget snoren af Nova, før hun egentlig var klar på opgaven. Bordet fangede, og så måtte jeg ellers sende hende af sted i en mission impossible, mens jeg selv lukkede øjnene og håbede på det bedste.

Nova lader sig ikke stoppe

Nova er dog ikke typen, der lader sig stoppe af noget som helst, så hun styrtede af sted ud i intetheden, for som hund så ejer – vi finder nok ud af hvad vi skal lige pludselig.... Og som tænkt, så skete det. Ned fra himlen røg et æble, lige foran Nova, så det var da helt sikkert det, hun skulle hente, mente hun selv. Så af sted det gik for at hente æblet og tilbage med det i hastig fart.

Hvis man nu skal se lidt positivt på det, så kom hun da i det mindste og afleverede pænt siddende foran mig. Meget stolt. Både figurant, dommer og jeg selv måtte trække lidt på smilebåndet, for Nova var virkelig glad for at have fundet sådan et fint æble. Så jeg gjorde det eneste jeg egentlig kunne... rose hunden med lys og glad stemme "... åh hvor er du en rigtig dum hund... ihhhh hvor er du dum... er du mors lille lortehund... hva, hva, hva".

Dommeren måtte jo så fortælle at det var en øvelse til den nette sum af 0, og at det jo var en typisk førerfejl. Surt, men det lærte man jo så af.

Anden halvdel af konkurrencen blev afholdt lidt længere væk ved noget skov og meget højt bevokset vildtmarksområde. Her skulle vi så søge felt, apportere og lave en dækøvelse.

Da Nova kom derned, var der kun et i hovedet på hunden.... Løbe løbe løbe og atter løbe. Fedt område, der overhovedet

ikke lignede noget træningsareal, så der røg koncentrationen.

Dæk med provokation

Dommeren bad mig så vende ryggen til, mens hun lagde genstanden i feltet, men den leg kendte Nova godt, så hun vred og smygede sig i en uendelighed. Jeg havde virkelig mit job for mig med at holde hende fra at smugkigge. Direkte derefter bad dommeren os så om at lave en dækøvelse – lige op af feltet.... As if.....

Nova sad på plads, og snoren blev taget af, men jeg kunne så tydeligt se på hende, at så snart jeg sagde noget som helst, så ville hun styrte af sted mod feltet. Jeg var jo ikke ligefrem vild med at få flere 0'er, synes et 0 var rigeligt, så jeg valgte den næstværste løsning. Jeg smed mig simpelthen nærmest ned på jorden, mens jeg meget højt og skrap nærmest skreg kommandoen "dæk" lige ind i hovedet på Nova, samtidig med at jeg gav hende et tegn med hånden, og hvad jeg

ellers kunne bruge af ufine midler. Resultatet blev et 8 tal for overdrevet animering, men hunden dækkede da af og blev der, hvilket jeg jo var ganske tilfreds med.

Svært med sjovt

De resterende øvelser gav 10, så jeg klager ikke. Dog var det lidt svært at dirigere hunden rundt i søgefeltet, når man til tider ikke engang kunne se hende for bare krat og højt græs. Engang imellem kunne jeg dog lige se lidt græs og noget træværk, der bevægede sig, så jeg vidste om hun var i øst eller vest. Svært men meget sjovt og lærerigt. Nova gjorde det godt og alt i alt fik vi 125 point ud af 150 mulige.

Hyggelig stemning

Men en ting er point, en anden ting var alt det hygge, der var på pladsen. Der var faktisk en rigtig god stemning, og selvom man var helt ny i gamet, så blev man taget godt imod. Kan kun opfordre andre til at tage med ud og konkurrere lidt. Det var faktisk rigtig hyggeligt.



*Nova – her i en ret afslappet situation
Foto Michala Hoe*

Portræt af en hundefører

Af Jeanette Vejlemand

For anden gang er jeg gået i hundene og har tilbragt en hyggelig eftermiddag sammen med en hundefører til en god, lang snak om hunde og hundetræning og oplevelserne i DcH Helsingør og mange andre ting.

Jeg mødtes en eftermiddag i september til en hundeluftetur og efterfølgende snak med Elisabeth Engel, som går på C-hold med sin hund Cille, som er en dværgpuddel på 2½ år.

Elisabeth er 43 år gammel og bor i Espergærde med sin mand Per. Hun er mor til 5 børn i alderen 11-20 år. Til hverdag er hun børnehaveklasseleder og familievejleder.

Baggrund med hund

Som barn boede Elisabeth i Gurre/Saunte. Dengang havde man hund på en helt anden måde end i dag. Man lagde dårligt nok mærke til, at den var der, for den passede sig selv og løb ud og ind, som den nu havde lyst til og fulgte med på rideture, hvis den ikke bare rendte rundt for sig selv.

Elisabeth ville gerne have sin egen hund, men det var hendes forældre ikke med på. Hun fik en kat i stedet for ☺.

Da hun ikke fik sin egen hund hjemme, havde Elisabeth sat sig for, at hun ville have en, når hun flyttede hjemmefra. Men da det kom dertil, boede hun i en lejlighed på Frederiksberg, så det var ikke lige stedet at have hund. Senere kom der børn til, så det var først, da den ældste datter var begyndt at tænke på at flytte hjemmefra, at hun for alvor begyndte at tænke i hundebaner. Børnene havde flere gange i årenes løb spurgt, om de ikke kunne få en, men det havde ikke rigtig passeret ind i familielivet mv.

Valg af race

Valget af race gik på, at det skulle være en hund, der ikke fældede, da der kom flere allergibørn i hjemmet. Og den måtte

ikke være for stor men skulle samtidig være en hund, man kunne træne med og have det rart med. Hun ville helst have en schæfer, men pga. pladsen valgte hun den store hund fra. Elisabeth havde stiftet bekendtskab med pudlen i forbindelse med noget agilityopvisning på Roskilde Dyrskue, hvor hun var faldet i snak med en puddelhundeejer og havde hørt lidt om racens fortræffeligheder, men hun mente nu ikke, at det var racen for hende.

Mange andre racer blev derfor udforsket og analyseret og efterhånden også sorteret fra. En gammel skolekammerat blev også sat på opgaven. Hver gang havnede de tilbage ved en puddel.

Da Per så kom ind i hendes liv, og de begyndte at tale om hund, var han absolut ikke positiv overfor at få en puddel. Han havde selv haft Retriever og kunne ikke lige se sig selv gå tur med en puddel.

Men langt om længe blev den endelige beslutning taget, og jagten efter en hvalp gik i gang.

Det var ikke sådan lige at få fat på en hvalp her og nu, og der hvor Elisabeth helst ville have hund fra, var det ikke muligt. Men så fandt hun en kennel i Vestjylland, og så var det af sted...

Hvorfor netop Cille?

Der var 5 hvalpe i kuldet, og hun var aldrig i tvivl om, at det skulle være Cille, for Elisabeth ville have den, der lå mellemst i kuldet (mellemhunden), dvs. ikke den svageste men heller ikke den stærkeste.

Da de hentede hende, havde de investeret i et lille, bitte halsbånd, som Cille dog var alt for lille til. Så på hjemturen måtte de lige forbi en dyrehandel, så de kunne få et endnu mindre halsbånd, så de kunne holde lidt styr på hende, når hun skulle luftes på vejen hjem. Hjemturen tog 7 timer med nogle stop til luftepauser, og det meste af vejen lå Cille trygt og sov i sin kurv ved Elisabeths fødder.

Hunden Cille

Cille er en meget tillidsfuld, tryk, glad og kærlig hund, der finder sig i stort set alt. Hun kan rigtig godt lide at sove i arm, men sover – som regel - i egen kurv om natten. Hun kan godt ligge og hygge med mor i sengen, men når far kommer hjem, ligger hun straks i sin kurv. Meeeee hvis far ikke er hjemme om natten, kan det jo godt hænde, at hun kommer til at sove ved siden af mor...

Hun vækker husets børn klokken 7 om morgenen, og hvem kan dog blive sur over at blive vækket af sådan en sød og kærlig lille hund???

Cille er meget arbejdsglad og lærenem. Det eneste hun har problemer med, er apportering. Og så gider hun i øvrigt ikke gentagende boldkast el. lign. Hun har ikke altid tid til at vente, til mor har tid til at træne. Bliver der snakket for meget på holdet, ja så finder hun da selv ud af at lave noget. Så viser hun gerne hele repertoire af aktiveringsøvelser.

På det ene kursushold, hvor de skulle vælge en aktiveringsøvelse til prøven, havde Elisabeth lært Cille samtlige øvelser, der står på listen på klubbens hjemmeside, så da dommeren spurgte, hvilken øvelse hun skulle lave, svarede Elisabeth "Vælg selv"...

Træneren havde nu hurtigt luret, hvor dygtig Cille var til disse øvelser, så Elisabeth fik altid nogle ekstra sværhedsgrader på til træning.

Sommergæst på Bakken

Elisabeth startede på et kursushold i august 2007. Det var ikke muligt at komme på hvalpehold, da hun fik Cille, så hun brugte den første tid på at læse bøger om hundeopdragelse og "slæbe" Cille med rundt alle steder, så hun kunne blive godt socialiseret. Bl.a. var hun fast sommergæst på Bakken, hvor hun hurtigt blev venner med diverse restauratører mv. Hun var også meget med på camping i sit første leveår, og hun lærte at stå bundet af uden at give et kny fra sig.

Hele tiden sørgede Elisabeth for, at Cille var tryk, og at hun fik nogle gode oplevelser, og det er tydeligt både at se og mærke på Cille, at det har "givet pote".

Da det første kursushold var færdigt, ville Elisabeth gerne træne mere, men hun måtte vente til januar, og det blev så endnu et kursushold, inden de kom på et c-introhold. Nu træner de på et c-hold.

Ambitionsniveau

Elisabeth vil gerne gå til konkurrence, når hun får tiden til det. Forprøven er for længst bestået, og hun har ambitioner om at komme i B-klassen. C-klassen er ved at være for kedelig. Hun er også gået i gang med træneruddannelsen og kan desuden godt tænke sig at træne servicehunde op til brug blandt autistiske børn, demente, gamle, handicappede m.v. Hun vil meget gerne kunne bruge Cille som forbillede for dette, ligesom hun også rigtig godt kunne tænke sig at arbejde lidt med barn- og hundkurser el.lign. indenfor DcH, ligesom de også gør det i DKK.

Cille er nem at have med alle steder, og Elisabeth har hende ofte med på arbejde, hvor hun nemt bliver kæledække blandt børnene. Der har hun oplevet, at især arabiske børn, som ellers er meget utrygge overfor hunde, langsomt har nærmet sig Cille og efterhånden har overvundet deres angst. En hund er den bedste lærer, for den har den tålmodighed, som vi mennesker ikke altid besidder. Og Cille elsker opmærksomheden og at blive kælet med men forstår samtidig også at læse børnene og holde sig på afstand, hvis de ikke er så trygge ved hende.

Hvorfor DcH?

Grunden til, at Elisabeth valgte at træne i DcH, var meget enkel. Det var den eneste forening, hun kunne finde i telefonbogen. Hun kendte intet til DcH før. Det har hun så rådet bod på siden, og hun vil til hver en tid anbefale andre at træne hund i foreningen.

Ville ikke have en arrig hund

Årsagen til, at hun overhovedet valgte at starte til træning med Cille, var, at hun

ofte havde oplevet små hunde som meget gøende og arrige. Hun blev bidt af en puddel som barn, og hun havde besluttet, at skulle hun en gang have hund, skulle den i hvert fald ikke blive sådan. Hun troede naivt, at et 10-ugers kursus var nok.... Men hun blev så bidt af træningen, at hun fortsatte og altså nu også gået i gang med træneruddannelsen.

Elisabeth har valgt at blive træner, både fordi hun synes, det er sjovt at træne hunde, og fordi klubben mangler trænere. Hun har tidligere dyrket elitegymnastik, svømning og løb, så nu var det tid til at prøve noget andet.

Al begyndelse er svær

Da hun startede på sit første kursushold, var hun helt på "glatis". Flere af de andre hundeførere havde gået på hvalpehold forinden, så de kendte til kommandoerne og vidste, hvad de betød. Men Elisabeth startede helt fra bunden, og både hun og Cille måtte på hårdt arbejde de første gange for at finde ud af, hvad det gik ud på. F.eks. anede hun ikke, hvad forskellen på sid og plads var, og der gik noget tid, før hun fangede fidusen.

Hun følte i starten, at hendes træner ikke regnede så meget med, at hun ville gennemføre kurset, for Cille var den mindste blandt både Schæfere og Labrador mv., men Elisabeth gik til den med krum hals, for når de store hunde kunne lære det, så kunne Cille også, og efterhånden kunne hun fornemme, at træneren blødte op for hendes lille hund.

Stukken gris

Cille derimod syntes, at træneren var en meget ond mand, når der skulle trænes hjemkald. Hun skreg som en stukken gris, når han skulle holde hende, mens Elisabeth løb væk. Faktisk skreg hun så højt, at man kan undre sig over, at hun overhovedet har lært kommandoen "her", for hun har dårligt kunnet høre Elisabeths kommando, sådan som hun skreg, så kommandoen må være blevet indlært pr. mundaflysning (klog hund).

Mangler i programmerne

Som helt ny hundeejer har Elisabeth savnet nogle "hverdagsagtige" øvelser i kursusprogrammet, såsom hvordan man har hund i bilen, og hvordan man opfører sig i skoven, når man møder andre med og uden hund og hilsetræning osv.

Hun synes også, det er synd, at der ikke er stå med i programmet på kursus- og hvalpeholdene. Efter hendes mening er det en meget vigtig øvelse at kunne, da det er en øvelse, man kan bruge i flere hverdagssituationer, såsom når hunden skal have tørret poter, eller når man f.eks. vil stoppe den på afstand, før den løber over vejen.

Blandet modtagelse

Elisabeth oplevede sin første tid i klubben som en meget blandet modtagelse. Som ny hundefører kan det godt virke lidt overvældende at komme i klubben, hvis man ikke kender nogen.

Havde hun været en stille, genert "pige", var hun nok stoppet efter få ganges træning. Hun følte, at hun ikke var helt velkommen på holdet pga. hendes lille hund og savnede noget mere forklaring til øvelserne. Men med tiden faldt hun til og hygger sig nu fint i klubben sammen med andre hundetossede mennesker, men det var først, at hun startede på c-hold, at hun begyndte rigtigt at komme i klubhuset og fandt ud af, at der faktisk var mange søde mennesker at snakke med.

Bedre modtagelse af nye medlemmer.

Under vores samtale kom vi også ind på tilbagegangen i medlemsskaren i klubben og den manglende interesse, der ofte er til vores arrangementer.

Måske kan klubben få flere medlemmer ind, hvis vi gør mere ud af indslusningen af nye hundeførere. Det kunne f.eks. være, at klubben gav en øl eller sodavand til kursisterne første gang (og sidste gang), og at de i samme forbindelse blev vist rundt og præsenteret for klubbens faciliteter og mulighederne for at købe mad og drikke mv.

Forslag til forbedringer

I stedet for at holdene mødes rundt omkring på pladsen, der hvor de træner, kunne man mødes ved flagstangen eller i klubhuset, inden træningen starter – hver gang – så hundeførerne er nødt til at komme indenom klubben. Mange af kursisterne kommer kun i klubhuset den første gang, fordi deres træning ellers er henlagt til yderstliggende hjørne.

Man kunne evt. dispensere lidt for reglen om, at hunde ikke må medtages i klubhuset, når de er over 4 måneder – i hvert fald de første gange. Mange nye hundeejere har måske ikke lyst til at efterlade deres hunde i bilen, og vælger derfor at køre hjem straks efter træningen.

Elisabeth tror desuden også, at et større klubhus og flere nicher indenfor hundetræningen såsom agility, "Dog dancing" m.v. kan være vejen frem til at få flere nye medlemmer ind i klubben.

Hvordan lokker vi flere med

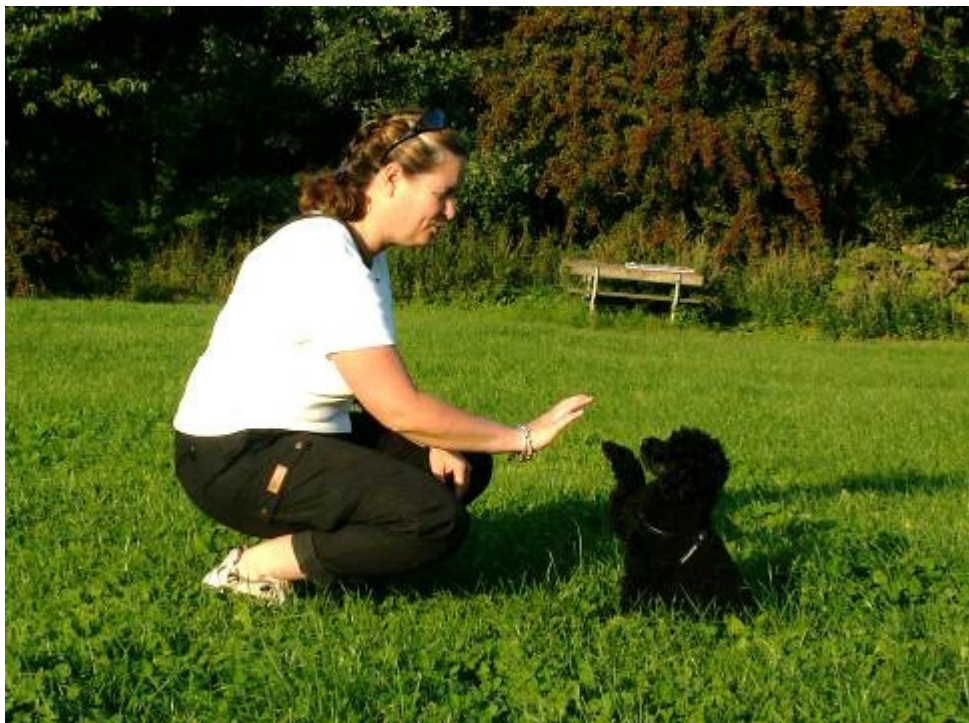
Når klubben skal afholde et arrangement, skal der reklameres meget via foldere og skilte. Trænerne skal være meget mere "på" og fortælle mere om, hvad det går ud på. Det er rart at vide, hvad man går ind til, og hvis trænerne ikke selv viser interesse, hvorfor skulle hundeførerne så få lyst til at deltage???

Elisabeth mener, at hvis vi skal lokke flere med til vores arrangementer, skal det være noget MED eller om hund. Hun tror ikke, folk har tiden og lysten til at feste med "dem fra klubben" en lørdag aften.

De fleste kommer kun for at træne deres hund, så skal vi få dem til at deltage, skal arrangementerne have relevans for dem.

Tak for snakken

Jeg siger tak til Elisabeth for en god og givende snak om vores hunde, træning og mange andre ting.



*Fin kontakt mellem Elisabeth og Cille
Foto Jeanette Vejlemand*

Navne i klubben

<u>Titel</u>	<u>DCH Helsingørs Bestyrelse:</u>		
Formand	Peter Knudsen	6019 2283	peter.knudsen@post.tele.dk
Næstformand	Michael Malm	2858 0564	michael@malm.dk
Kasserer	Michael Malm	2858 0564	michael@malm.dk
Best.medlem	Jeanette Bhønix	4020 2629	jeamor6@msn.com
Best.medlem	Henrik Kreipke	4913 1821	henrik.kreipke@privat.dk
Best.medlem	Lars Poffler	2088 7368	lpoffler@mail.dk
Supp.	Rikke Holmenlund	4913 1630	rikke@busse.dk

<u>Titel</u>	<u>Tilmelding til kursus/hvalpehold</u>		
Kursusadmin.	Jeanette Bøhnix	6031 2627	jeamor6@msn.com
	Tirsdag og torsdag 19-20		

(AL henvendelse ang. kursus-hvalpehold bedes rettet til ovenstående nummer)

<u>Status</u>	<u>Trænere</u>		
Aktiv	Jeanette Bhønix	4020 2629	jeamor6@msn.com
Aktiv	Rikke Christiansen	2712 3403	lpoffler@mail.dk
Træneraspirant	Henrik Dueholm	4914 2445	henrik@dueholmerne.dk
Hjælpetræner	Heidi Gejpel	6018 4948	gejpel@vip.cybercity.dk
Træneraspirant	Elisabeth Engel	2878 4089	e.engel@stofanet.dk
Aktiv	Max Hansen	2633 8790	max_hansen@mail.dk
Aktiv- IPO	Steen Laugesen Hansen	2972 7068	slh@life.ku.dk
Aktiv	Susan Hansen	2514 5439	maismor@gmail.com
Træneraspirant	Rikke Holmenlund	4913 1630	rikke@busse.dk
Aktiv	Ernst Johansen	2666 2072	ernst.johansen@tdcadsl.dk
Aktiv	Kim Klysnér	4922 4491	klyde@mail.dk
Aktiv	Anette Knudsen	6014 3058	marco@knudsen.mail.dk
Aktiv	Peter Knudsen	6019 2283	peter.knudsen@post.tele.dk
Aktiv	Henrik Kreipke	4913 1821	henrik.kreipke@privat.dk
Aktiv	René Laufer	4921 1105	rene.laufer@mail.dk
Hjælpetræner	Kathrine Madsen	5054 0757	kwmaden@post.cybercity.dk
Aktiv	Michael Malm	2858 0564	michael@malm.dk
Aktiv	Imre Mihura	4913 6365	janeimi@mail.dk
Træneraspirant	Jeanette Nielsen	2812 4989	kocco81@hotmail.com
Aktiv-IPO	Ib Pedersen	4970 8798	ziggo@mail.dk
Aktiv	Lars Poffler	2088 7368	lpoffler@mail.dk
Aktiv	Jan Poulsen	2042 6121	sp@youseepost.dk
Aktiv	Peter Rønne	2290 3311	peter@gramronne.dk
Træneraspirant	Anne-Marie Schmidt	2192 0393	ams@zacco.dk
Aktiv	Kirsten Simonsen	2325 3517	ramboe@kabelmail.dk
Aktiv	Per Vebel	4848 1330	per@vebel.info

<u>Titel</u>	<u>Konkurrenceudvalg:</u>		
	Peter Knudsen	6019 2283	peter.knudsen@post.tele.dk

Dommere:

Kim Klysner	4922 4491	klyde@mail.dk
Anette Knudsen	6014 3058	marco@knudsen.mail.dk
Peter Knudsen	6019 2283	peter.knudsen@post.tele.dk
Kate Sørensen	4929 8828	kim.hulgreen@mail.tele.dk
Kim Sørensen	4929 8828	kim.hulgreen@mail.tele.dk

Ungdomskonsulent:

Peter Knudsen	6019 2283	peter.knudsen@post.tele.dk
---------------	-----------	----------------------------

Øl/vandforsyning:

Christian Bøttcher	4970 9845	bottcher@stofanet.dk
--------------------	-----------	----------------------

Oldfrue:

Jeannette Bhønix	4020 2629	jeamor6@msn.com
------------------	-----------	-----------------

Salg af træningsartikler:

Michael Malm	2858 0564	michael@malm.dk
Ernst Johansen	2666 2072	ernst.johansen@tdcadsl.dk